**C U R T E A  D E  A P E L  N O R D**

Dosarul nr. 21rji-1384/2025 Judecătoria Soroca, sediul Central
1-25114172-03-21rji-11122025 Judecător Dinu Brașoveanu

**D E C I Z I E**
**În numele Legii**

**19 martie 2026** **mun. Bălți**

**Colegiul penal al Curții de apel Nord**

În componența:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Viorica Severin și Cristina Prisacari

judecând în ordine de recurs, recursul directorului Penitenciarului nr. 6 Soroca, Viorel Țîmbaliuc, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 18 noiembrie 2025, la plângerea depusă de condamnatul Pulbere Alexandru, împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,-

**C O N S T A T Ă :**

Prin Sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.05.2024, modificată prin Decizia Curții de Apel Centru din 07.07.2025, Pulbere Alexandru a fost condamnat în baza art. 287 alin.(3); 186 alin.(2) lit. c), d) Cod Penal, în temeiul art. 84 alin.(1) din Codul penal la 6 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Începutul termenului - 20.05.2024 - Sfîrșitul termenului - 19.05.2030.

În prezent condamnatul Pulbere Alexandru se deține în Penitenciarul nr. 6 Soroca.

La 08.08.2025 în Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana a parvenit spre examinare plângerea condamnatului Pulbere Alexandru împotriva administrației instituţiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție.

Prin Încheierea Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana din 16.09.2025, s-a dispus declinarea competenței și remiterea plîngerii condamnatului Pulbere Alexandru privind

aplicarea prevederilor art. $473^2$ – $473^4$ Cod de procedură penală, pentru examinare conform competenței Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Astfel, la data de 02.10.2025 plângerea înaintată de condamnatul Pulbere Alexandru împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție, care conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a fost repartizată aleatoriu prin intermediul PIGD-ului judecătorului Judecătoriei Soroca (sediul Central) Dinu Brașoveanu.

În motivarea plîngerii condamnatul indică că, s-a deținut în Penitenciarul nr. 13-Chișinău în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, explicând că în toate penitenciarele a fost deținut în condiții inumane, în celule fiind umezeală, mucegai, insecte parazitare.

*Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 18 noiembrie 2025,* s-a admis plîngerea condamnatului Pulbere Alexandru împotriva administraţiei instituţiilor penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

S-a constatat faptul că, Pulbere Alexandru a fost deţinut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale în perioada 20.05.2024-04.08.2025– în total 441 (patru sute patruzeci și una) zile.

În condițiile art. $473^4$ alin. (4) CPP, s-a redus pedeapsa condamnatului Pulbere Alexandru, cu 88 (optzeci și opt) zile, pentru perioada de 440 (patru sute patruzeci) zile, în care s-a aflat în detenţie în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, cu calcularea a 2 (doi) zile de reducere pentru 10 (zece) zile de detenţie.

În privința perioadei rămase de 1 (una) zi, calculate în condițiile art. $473^4$ alin. (4) din Codul de procedură penală, care nu poate fi reduse, instanţa de judecată consideră necesar de a le lăsa în continuare la termenul de executare a pedepsei.

Termenul pedepsei definitive de 6 (șase) ani închisoare, stabilit lui Pulbere Alexandru, prin Sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.05.2024, modificată prin Decizia Curții de Apel Centru din 07.07.2025, s-a redus cu 88 (optzeci și opt) zile.

*Dezacord cu soluția adoptată pe caz și-a expus directorul Penitenciarului nr. 6 Soroca, Viorel Țîmbaliuc*, prin care a solicitat admiterea cererii, casarea încheierii în partea reducerii pedepsei cu 88 zile pentru perioada în care condamnatul s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr.13 Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de fond a apreciat superficial probele administrate și a acordat prioritate constatărilor generale ale organismelor internaționale, fără a analiza în mod efectiv condițiile concrete de detenție ale condamnatului Alexandru Pulbere.

Susține că, spațiul de detenție acordat corespundea standardelor minime prevăzute de legislația execuțional-penală, iar pretinsa insuficiență a spațiului nu poate constitui, prin ea însăși, tratament inuman sau degradant în lipsa altor factori cumulativi negativi.

Recurentul arată că, instanța nu a apreciat corespunzător rapoartele administrației penitenciare și planșele fotografice anexate, din care rezultă existența unor condiții materiale și sanitaro-igienice corespunzătoare, inclusiv iluminare, ventilare, asistență medicală, acces la activități și respectarea normelor de întreținere.

În consecință, se consideră că reducerea pedepsei cu 88 de zile a fost dispusă neîntemeiat, întrucât condițiile de detenție nu au depășit pragul minim de severitate prevăzut de art. 3 CEDO.

*În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității*, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

*La data de 19 martie 2026 condamnatul a depus o referință prin care invocă faptul că*, a fost deținut într-un regim de detenție mai sever decât cel reținut de instanța de fond în sentință. Acesta susține că, a executat aproximativ 440 de zile în condiții care ar constitui tratament contrar prevederilor art. 3 CEDO, solicitând recunoașterea acestora ca regim celular.

În motivare, condamnatul arată că a fost deținut într-o cameră cu suprafața de aproximativ 22 m², în care se deținea 8 persoane, ceea ce ar genera un grad ridicat de supraaglomerare. De asemenea, acesta susține că avea acces limitat la plimbare, fiind scos la aer liber aproximativ o oră pe zi.

Astfel, susține condamnatul că, aceste condiții corespund unui regim de detenție sever, specific penitenciarelor de tip închis, și ar trebui calificate drept regim celular.

Pe acest temei, solicită recalcularea perioadei de 440 de zile de detenție în regim celular, prin aplicarea unui coeficient de conversie mai favorabil, respectiv echivalarea unei zile de regim celular cu două zile de detenție în penitenciar de tip semiînchis. În viziunea sa, această recalculare ar conduce la recunoașterea unui echivalent mai favorabil de executare a pedepsei.

Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursul directorului Penitenciarului nr. 6 Soroca, Viorel Țîmbaliuc ca fiind nefondat reieșind din următoarele considerațiuni.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac*.

Conform art. 448 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând recursul*, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs.*

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

În susținerea soluției adoptate Colegiul penal reține că, potrivit art.469 alin. (1) pct.17[1]) Cod de procedură penală, *la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la constatarea condițiilor de detenție a condamnaților.*

Din materialele cauzei penale instanța de fond a reținut că, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.05.2024, modificată prin Decizia Curții de Apel Centru din 07.07.2025, Pulbere Alexandru a fost condamnat în baza art. 287 alin.(3); 186 alin.(2) lit. c), d) Cod Penal, în temeiul art. 84 alin.(1) din Codul penal la 6 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Începutul termenului - 20.05.2024-Sfîrșitul termenului - 19.05.2030.

*În conformitate cu art. 473³ alin. (2), (3) Cod de procedură penală*, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat și a lipsei suportării unui prejudiciu moral *îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare.*(3)Pentru examinarea plângerii, reprezentantul administrației instituției penitenciare *prezintă instanței de judecată în scris, în termen de 30 zile, un raport în care răspunde la toate pretențiile invocate de condamnat în plângere,* cu menționarea măsurilor întreprinse pentru înlăturarea condițiilor de detenție contestate, dacă asemenea măsuri au fost întreprinse. Copia raportului și a materialelor anexate la acesta se înmânează condamnatului care a depus plângerea de către reprezentantul administrației instituției penitenciare.

Potrivit raportului întocmit la data de 12.11.2025 de către administrația Penitenciarului nr. 6 Soroca în temeiul art. 473³ alin. (2) Cod de procedură penală, condamnatul Pulbere Alexandru s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 13-Chișinău în perioada 20.05.2024-04.08.2025- în total 441 (patru sute patruzeci și unu) zile și în Penitenciarul nr. 6-Soroca în perioada 04.08.2025-prezent.

În raport, administrația penitenciarului a evaluat condițiile materiale de detenție în care s-a deținut condamnatul în Penitenciarului nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 6-Soroca.

*Cu referire la încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 18.11.2025, Colegiul penal* reține că judecătorul de instrucție a admis în mod corect plângerea formulată de condamnatul Pulbere Alexandru împotriva administrației instituției penitenciare, privind condițiile de detenție care influențează exercitarea drepturilor acestuia, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Colegiul penal consideră întemeiată concluzia instanței de fond privind constatarea faptului că Pulbere Alexandru a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în Penitenciarul nr. 13 Chișinău.

Afiliindu-se celor constatate de judecătorul de instrucție, Colegiul penal consideră că dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul Pulbere Alexandru pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, în calitate de condamnat, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției într-un mod contrar prevederilor art. 3 din Convenție.

Conform art. 3 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului, nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

*În conformitate cu art. 473² alin. (1), (3) Cod de procedură penală, plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care,*

conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, încalcă drepturile condamnatului sau prevenitului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit personal sau prin intermediul unui avocat la instanța în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară ale cărei acțiuni sau inacțiuni se contestă. **(3)** *Condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,* drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

*Potrivit prevederilor art.473[4] alin.(4) Cod de procedură penală, în cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473[2] alin.(3),* instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se *de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ*. Instanța de judecată poate rotunji în favoarea condamnatului termenul de pedeapsă constatat ca fiind executat în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru a deduce integral acest termen din termenul rămas neexecutat.

Examinând actul judecătoresc prin care a fost soluționată plângerea condamnatului, în raport cu materialul probator administrat în cauză, Colegiul penal constată că judecătorul de instrucție a analizat cauza în mod obiectiv și complet, sub toate aspectele, iar încheierea contestată poate fi menținută fără modificări.

În acest sens, analizând argumentele formulate în plângere privind condițiile de detenție și raportându-le la poziția instituției penitenciare, consemnată în raportul anexat la materialele cauzei, precum și la principiile generale consacrate în jurisprudența CEDO referitoare la încălcarea art. 3 din Convenție. Judecătorul de instrucție a constatat că, pe perioada vizată, *Pulbere Alexandru* a fost deținut în *Penitenciarul nr. 13-Chișinău* în condiții care au inclus celule populate cu diferite insecte, umiditate ridicată și prezența mucegaiului, lipsa sistemului de ventilare, hrana necorespunzătoare și asistență medicală deficitară, situații ce constituie, evident, o încălcare a drepturilor sale garantate de art. 3 CEDO.

Aceeași apreciere pozitivă se atribuie și față de cuantumul reducerii stabilit de prima instanță în baza art. 473[4] alin. (4) Cod de procedură penală, pentru perioada de detenție a lui *Pulbere Alexandru* în penitenciarul vizat în plângere (în total 441 zile, în perioada 20.05.2024-04.08.2025 în Penitenciarul nr. 13-Chișinău.

Instanța de judecată just a evaluat nivelul inevitabil de suferință inerent detenției într-un mod contrar prevederilor art. 3 din Convenție și a calculat 2 (două) zile, pentru perioada de 10 (zece) zile, în care s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, cu calcularea a 2 (două) zile de reducere pentru 10 (zece) zile de detenție, pentru perioada de 440 (patru sute patruzeci) zile, *fiind redus termenul pedepsei cu 88 (optzeci și opt) zile,* iar în privința perioadei rămase de 1 (una) zile, calculate în condițiile art. 473[4] alin.(4) din Codul de procedură penală, care nu a putut fi redusă, instanța a lăsat-o în continuare la termenul de executare a pedepsei.

Referitor la perioada detenţiei în Penitenciarul nr. 13 Chişinău s-a constatat că, în raport sunt indicate celulele în care a fost deţinut condamnatul, suprafaţa acestora şi locurile preconizate, însă nu a fost indicat câţi condamanţi au fost deţinuţi de fapt şi ce suprafaţă i-a revenit fiecăruia.

La fel, Colegiul penal reține că, va aprecia ca fiind neîntemeiate observațiile formulate de recurent asupra faptului că instanța la adoptarea soluției sale, nu a ținut cont de raportul administrației instituției penitenciare, *potrivit căruia Pulbere Alexandru a fost deținut în Penitenciarul nr. 13-Chișinău în condiții acceptabile*, corespunzătoare minimului necesar, nefiind supus tratamentelor inumane sau degradante, *or, aceste argumente nu au fost susținute de probe concrete.* În lipsa altor dovezi, instanța a evaluat poziția părților, prin prisma rapoartelor organizațiilor naționale și internaționale relevante pentru acest domeniu.

Totodată, recurentul susține că condamnatul *Pulbere Alexandru* nu a fost marginalizat sub niciun aspect inuman sau degradant și a beneficiat de condițiile minime de întreținere prevăzute de lege.

În acest context, argumentul recurentului este apreciat de Colegiul penal ca nefondat, menționând că, potrivit Consiliului pentru Prevenirea Torturii, o abatere minoră de la standardele minime nu poate fi considerată, în sine, drept tratament inuman sau degradant, atât timp cât există factori de atenuare. Aceștia includ, în special, posibilitatea deținuților de a petrece o parte semnificativă a zilei în afara celulelor, participând la ateliere, cursuri sau alte activități. Evaluarea criteriului „spațiul acordat fiecărui deținut" în contextul art. 3 CEDO, trebuie realizat cumulativ cu alți factori care influențează aprecierea detenției ca fiind inumană și degradantă sau infirmarea acestei situații.

Colegiul penal va reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, articolul 3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Acesta interzice, în termeni absoluți, tortura și tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe și de comportamentul victimei (*cauza Mozer c. Republicii Moldova, 23 februarie 2016, § 117; cauza Rotaru c. Moldovei, 15 februarie 2011, §30; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 62*).

La constatarea condițiilor de detenție, instanța națională va ține cont de faptul că maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidența articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice și psihice și, în unele cazuri, de sexul, vârsta și starea sănătății victimei (*cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, § 162; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 63*).

La fel, la analiza condițiilor de cazare a deținutului, Colegiul va face trimitere și la cele indicate în raportul raportului privind respectarea drepturilor şi libertăţilor omului în Republica Moldova în anul 2021, în anul 2021 Republica Moldova a fost evaluată în cadrul celui de-al treilea ciclu. În 2021 membrii Consiliului pentru prevenirea torturii, creat pe lângă Oficiul Avocatului Poporului, au efectuat 15 vizite preventive şi de monitorizare în locurile privative de libertate. Datele raportului CoE pentru anul 2020

arată că Republica Moldova se află printre ţările cu cea mai înaltă rată de încarcerare (197 deţinuţi la 100 mii persoane) şi cu cea mai lungă durată medie a încarcerării (26 luni). Circa 15% din populația penitenciară reprezintă persoanele arestate preventiv. Constatările cu privire la condiţiile materiale de detenţie rămân alarmante. Se observă cu uşurinţă menţinerea constantă a suprasolicitării şi supraaglomerării izolatoarelor de urmărire penală din Penitenciarele nr.13 şi nr.11. În ultimii patru ani, rata populaţiei penitenciare este în uşoară scădere, pornind de la cifra de 6990 deţinuţi în 2018 la 6396 în 2021. Totuşi, problema supraaglomerării se menţine, inclusiv din cauza faptului, că unele instituţii penitenciare nu pot asigura fizic plafonul minim de detenţie, stabilit de normele CPT.

În acelaşi timp, politicile statului sunt focusate mai mult pentru a menţine populaţia penitenciară, decât în cea de depopulare sau reducere a plasării în detenţie, inclusiv, prin aplicarea măsurilor non-privative şi/sau a altor tipuri de pedepse. Raportul dintre numărul de deţinuţi şi angajaţi, ce se află nemijlocit în închisori, este unul critic: 1 angajat la 4/6 deţinuţi pe timp de zi. Însă, pe timp de noapte acest indicator este 1 angajat la 10/30 deţinuţi sau 4 angajaţi la 600 deţinuţi. În anul 2021 angajaţii OAP au realizat vizite de monitorizare în 4 instituţii penitenciare (nr.18, nr.13, nr.15 şi nr.10).

La fel, membrii Consiliului pentru prevenirea torturii au realizat vizite în 9 instituţii penitenciare (nr.17, nr.11, nr.5, nr.13, nr.10, nr.16, nr.8, nr.12, nr.2). Constatările cu privire la condiţiile materiale de detenţie rămân alarmante. Ombudsmanul reafirmă angajamentul Guvernului de asigurare a condiţiilor demne în spaţiile închise şi îndeamnă executivul să decidă asupra unei evaluări globale a situaţiei. Alocarea fragmentară şi insuficientă a resurselor financiare în fiecare an, poate să nu fie soluţia optimă. Prin urmare, probabil, este necesar de revizuit conceptul executării măsurilor privative de libertate, având în vedere austeritatea bugetului public.

Potrivit raportului privind respectarea drepturilor și libertăților omului în Republica Moldova în anul 2022, în perioada 5-13 decembrie 2022, CPT a realizat o vizită ad-hoc în Republica Moldova. CPT-ul a vizitat 3 instituții penitenciare (P4, P13 și P18), dispunând autorităților ca 5 măsuri urgente de îndeplinit (în vizita precedentă din 2020 au fost dispuse doar 3 măsuri urgente). Raportul CPT va fi remis Guvernului în iunie-iulie 2023. În anul 2022, au fost realizate, 72 de vizite preventive în locurile privative de libertate. Urmare a acestor vizite au fost elaborate 29 de rapoarte de vizită cu 570 de recomandări. Totodată, Oficiul Avocatului Poporului a intervenit în 7 cauze de interes social sporit cu 7 rapoarte speciale, a elaborat 3 rapoarte tematice pe domenii actuale și 15 rapoarte trimestriale tematice periodice privind siguranță în locurile privative de libertate.

În cadrul vizitelor, Ombudsmanul a primit plângeri de la deținuți, în care se conțin alegații de supunere la tratamente inumane și degradante din cauza condițiilor improprii de detenție, precum: condiții necorespunzătoare de detenție; suprapopulare; hrană de calitate proastă și insuficientă; lipsa asistenței medicale eficiente (lipsa medicamentelor, lipsa medicilor de profil, a echipamentelor medicale), dureri dentare netratate; condiții igienice proaste (insectele parazitare, murdărie, lipsa paturilor, prezența rozătoarelor, lipsa ventilației corespunzătoare, a luminii zilei, starea deplorabilă a veceurilor, murdărie

în camerele de baie; lipsa intimității la veceuri și la baie), relațiile între deținuți; tratamentul discriminatoriu, intimidarea și hărțuirea din partea administrației, dezacordul cu perchezițiile efectuate și alte acțiuni ale angajaților, neadaptarea spațiilor pentru femei, bolnavi și persoane cu necesități speciale etc.

Constatările cu privire la condițiile materiale de detenție rămân alarmante. Ombudsmanul reafirmă angajamentul Guvernului de asigurare a condițiilor demne în spațiile închise și îndeamnă executivul să decidă asupra unei evaluări globale a situației. Alocarea fragmentară și insuficientă a resurselor financiare în fiecare an, poate să nu fie soluția optimă. Prin urmare, fiind necesar de revizuit conceptul executării măsurilor privative de libertate, având în vedere austeritatea bugetului public.

Respectiv, Colegiul penal la fel ca și judecătorul de instrucție, consideră că dificultățile cu care s-a confruntat pe parcursul detenției sale Pulbere Alexandru în perioada nominalizată, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art. 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

În altă ordine de idei, argumentele invocate în referința condamnatului sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, or condițiile de detenție invocate de condamnat au fost deja examinate de către judecătorul de instrucție, care a admis plângerea acestuia și a dispus reducerea pedepsei pentru perioada executată în condițiile contestate.

Prin urmare, pretinsele încălcări ale drepturilor garantate de art. 3 CEDO au fost deja constatate și compensate prin mecanismul prevăzut de lege, respectiv prin reducerea duratei pedepsei. Condamnatul nu poate solicita o nouă compensare pentru aceeași perioadă de detenție, sub forma recalculării suplimentare a pedepsei potrivit unui coeficient diferit.

Totodată, simpla nemulțumire a condamnatului față de cuantumul reducerii aplicate nu constituie temei de intervenire în actul judecătoresc. Or, condițiile descrise de condamnat au fost apreciate de instanță în ansamblu, cu luarea în considerare a tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv suprafața camerei, numărul persoanelor deținute și regimul de plimbare.

În aceste condiții, solicitarea privind recalcularea suplimentară a celor 440 de zile de detenție este lipsită de temei legal, iar încheierea judecătorului de instrucție este una legală și întemeiată.

Astfel în sensul celor descrise supra, Colegiul penal apreciază conținutul recursului declarat de directorul Penitenciarului nr. 6 Soroca, ca fiind o expunere a dezacordului cu soluția adoptată, fără a se indica careva încălcări la emiterea soluției, ceea ce nu poate servi temei pentru modificarea soluției just adoptate de judecătorul de instrucție.

În consecință, constatând că motivarea instanței este plauzibilă, Colegiul o preia integral și o însușește, ceea ce corespunde jurisprudenței CEDO, în special cauzei Albert vs. România din 16.02.2010. Potrivit acesteia, deși instanțele naționale au obligația de a-și motiva deciziile, aceasta nu impune oferirea unui răspuns detaliat la fiecare argument în parte (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*). Pentru respectarea caracterului echitabil al procesului, este suficient ca instanța internă, fie prin însușirea

motivelor prezentate de o instanță inferioară, fie prin alte mijloace, să examineze chestiunile esențiale aflate în atenția sa.

În împrejurările constatate, instanța de recurs ajunge la concluzia că recursul declarat la caz este nefondat, din care motiv urmează a fi respins, cu menținerea în vigoare a actului judecătoresc contestat.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal, -

**D E C I D E:**

Recursul directorului Penitenciarului nr.6 Soroca, Viorel Țîmbaliuc, declarat împotriva *încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 18 noiembrie 2025,* prin care a fost admisă plângerea condamnatului *Pulbere Alexandru* împotriva administrației instituției penitenciare referitor la condițiile de detenție care afectează drepturile condamnatului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților omului, se respinge ca nefondat, cu menținerea încheierii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele completului, judecător** **Ion Talpa**

**Judecător** **Viorica Severin**

**Judecător** **Cristina Prisacari**